

hvis man sidder og beder dem om at starte ved Adam og Eva alle mulige steder udeomkring og spørger til ting, man ved i forvejen, bare fordi man ændrer kontor i et eller andet ministerium.

Altså jeg har aldrig troet på Glistrup og hans papirnusseri, men jeg må indrømme, at de der 1,2 mio. kr. har rystet mig lidt i min grundvold – ikke på grund af størrelsen, men hvad i alverden er det for et princip, at man, bare fordi man laver en ny lov, skal starte forfra og så bruge ekstra penge på det? Jeg synes, man i alt fald godt kan kigge lidt på, om der er mange af den slags ting.

Vi foreslog sidste år, at man skulle gennemføre en kulegravning af de langsigtede investeringer til skoler, kloakker og veje, og det glæder vi os over at man nok har gjort – håber vi. Så er det vel på tide, at vi så benytter denne her finanslov til at lægge en linje for, hvordan de store investeringer skal være i de næste 6, 8, 10 år, og det håber jeg vi kan vende tilbage til.

Kommuneaftalen er blevet nævnt nogle gange her, og dér vil jeg da bare sige, at det da er rart at finde ud af, hvad finansministeren vil sige i morgen til KL, for det har jo også betydning for, hvad vi kommer med via finansloven. Hvis man ad den vej klarer nogle af de ulykker, der sker rundtomkring i amter og kommuner, er vi jo fri for at begynde at slås med dem på finansloven, så jeg håber, der bliver en afklaring i forhold til nyforhandling.

Jeg ved godt, det i politik er meget dårligt at sige »hvad sagde jeg?«, men jeg skal da bare minde om, at CD netop med den begrundelse, at de der aftaler ikke kunne holde, at de var for snævre, ikke støttede dem i Finansudvalget i juni, og nu viser det sig jo, at kommunerne kommer og siger det samme.

Vi foreslår endnu en gang, at man skal lave en form for kapitalpensionsopsparing i forbindelse med børnearlov. Det har vi også sloges om før, og det vil forslag vil også komme igen.

Vi vil også foreslå, at loftet over ejendoms-værdibeskatningen bliver nedsat. Alle forhøjelserne i vurderingerne er sket, og dér synes vi ikke, det er rimeligt, at mennesker skal betale mere i kroner og øre.

Og så er der jo velfærdsdebatten. Den kommer naturligvis til at præge det her meget, og det ser vi frem til, bl.a. på ældreområdet, hvor vi synes, at regeringen har nogle udmærkede udspil, der måske skal justeres noget, hvad angår antallet af lejeboliger osv., men det kan vi kigge på.

Vi er også nødt til, bare for god ordens skyld, at sige, at nu må det her ikke ende med, at man tror, velfærdsdebatten kan klares med en finanslovforhandling. Det kan godt være, vi kan lave nogle strukturer, og det kan godt være, den kan give nogle penge nogle steder, men det grundlæggende i velfærdsdebatten er vel også noget om holdninger, noget om, hvordan man behandler hinanden, og hvad man anser for givet.

Altså, vi kan ikke her lovgive om det eller klare det via en finanslov, hvis man nogle steder i landet på nogle plejehjem – hvad der jo desværre er eksempler på – behandler folk dårligt. Det er et spørgsmål om uddannelse, men det er da også et spørgsmål om menneskelig holdning, om, hvordan man ser på mennesker, og derfor vil vi også godt lægge op til at sige, at det her kun må blive en begyndelse. Det må kun blive en begyndelse, fordi resten, nemlig om vi giver plads til andre mennesker, om vi har menneskelig respekt for de mennesker, om vi betragter ældre mennesker som noget værdifuldt eller som noget, der bare skal anbringes, hele den diskussion er vi nødt til at fortsætte med, og den er der ingen der skal tro bare bliver afsluttet eller bliver ordnet med den diskussion, der kommer i forbindelse med finansloven.

Jeg tror, det er vigtigt, for man skal nok i en finanslovforhandling passe på, at det ikke ender med et eller andet mantra om, at bare den finanslov med tre ændringsforslag går igennem, så er alle verdens problemer på sygehuse og plejehjem, og hvad ved jeg, løst, for så kommer der en dødelig frustration om et halvt år, når alle finder ud af, at problemerne stadig er der, måske lidt mindre end før, men at der stadig væk er problemer. Det er nogle helt andre debatter, der også skal til, og dem vil jeg da godt opfordre til at vi også kommer til at tage.

Så er det sidste, jeg vil sige, at vi har udarbejdet en 30-punkts-plan. Vi kommer med et endeligt udspil i løbet af nogle uger. Vi syntes ikke, der var nogen grund til at vælte hele eurodebatten og bruge kræfter på det nu. Vi har hovedlinjerne i det, og det vil komme. Men om vi skal indgå i et forlig eller ikke indgå i et forlig, afgøres alene af, om vi kan få nok af de 30 punkter hjem, og kan vi det, så vil vi gerne være med, men kan vi ikke det, jamen så står vi jo så udenfor.

Men så skal jeg da trøste finansministeren med, at CD's gamle tradition om, at vi altid